

Sygn. akt **IC 1004/15**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 października 2015r.

Sąd Okręgowy w Płocku Wydział Cywilny

w składzie:

Przewodniczący SSO Renata Szatkowska

Protokolant sekretarz sądowy Anna Bogacz

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 5 października 2015r. w P.

sprawy z powództwa (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W.

przeciwko (...) Szpitalowi Wojewódzkiemu w C.

o zapłatę

zasądza od (...) Szpitala Wojewódzkiego w C. na rzecz (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. kwotę 666.755,76 zł (sześćset sześćdziesiąt sześć tysięcy siedemset pięćdziesiąt pięć złotych siedemdziesiąt sześć groszy) wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 16 marca 2015r. do dnia zapłaty, oraz kwotę 40.555 zł (czterdzieści tysięcy pięćset pięćdziesiąt pięć złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

IC 1004/15

UZASADNIENIE

(...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w W. wniosła o zasądzenie od (...) Szpitala Wojewódzkiego w C. kwoty 666.755,76 zł z ustawowymi odsetkami od dnia wytoczenia powództwa.

W uzasadnieniu pozwu podał, iż sprzedawał pozwanemu paliwo gazowe do obiektu szpitala, jednak do chwili obecnej nie uregulował on należności, mimo wezwania do zapłaty.

Nakazem zapłaty z dnia 22 kwietnia 2015r., wydanym w postępowaniu upominawczym przez Sąd Okręgowy w Płocku, zasądzono powyższą kwotę wraz z żądanymi odsetkami i kosztami procesu.

W sprzeciwie pozwany zaskarżył nakaz w całości; wniósł o wyznaczenie rozprawy, na której prawdopodobne byłoby zawarcie ugody między stronami, rozłożenie zadłużenia na 12 równych miesięcznych rat i obciążenie powoda kosztami procesu, ewentualnie o nieobciążanie pozwanego kosztami procesu z uwagi na trudną sytuację finansową placówki. Podał, iż roszczenie powoda jest uzasadnione, jednak opóźnienie pozwanego w realizacji zapłaty nie jest przez niego opóźnione, gdyż wpływy z NFZ nie wystarczają na uiszczanie bieżących należności. Jego wymagalne zadłużenie stale się powiększa i obecnie wynosi ok. 39 mln zł.

W piśmie procesowym z dnia 8 czerwca 2015r. powód nie wyraził zgody ani na zawarcie ugody, ani na rozłożenie należności na raty.

Sąd ustalił, co następuje:

Na podstawie sprzedaży : z dnia 1 września 2004r. i z dnia 23 czerwca 2005r. pozwany nabywał paliwo gazowe, dostarczane do budynku szpitala przy ul. (...) w C.. Zobowiązał się regulować należności w terminie 14 dni od daty

wystawienia faktury przez sprzedawcę (v. umowa sprzedaży z dnia 1 września 2004r. k.12-16, umowa sprzedaży z dnia 23 czerwca 2005r. k. 4-11). Dostawca wywiązał się z umowy i dostarczył pozwanemu zamówione paliwo gazowe, za okres wrzesień 2014r. – styczeń 2015r. wystawił faktury na łączną kwotę 655.096,47 zł (v. faktury k. 27-34). Pozwany jednak nie zapłacił umówionej należności (okoliczność przyznana przez pozwanego).

Pismem z dnia 10 lutego 2015r. powód wezwał szpital do zapłaty przedmiotowej kwoty zł wraz z odsetkami (v. wezwanie do zapłaty k.38-41).

Pozwany nie reguluje zobowiązań, gdyż wpływy z NFZ nie wystarczają na pokrywanie należności; obecne jego zadłużenie wynosi ok. 39 mln zł, (v. okoliczność przyznana przez pozwanego). Na koniec 2014r. szpital poniósł stratę finansową w wysokości ponad 9 mln zł, na koniec marca 2015r. strata ta wynosiła ponad 6 mln zł (v. rachunek zysków i strat k. 70). W ubiegłym i w tym roku powód wystąpił z siedmioma pozwami o zapłatę przeciwko szpitalowi na łączną kwotę ponad 3,5 mln zł (v. informacja o postępowaniach sądowych k. 88).

W szpitalu działają (...) oddziały oraz stacja dializ, (...)poradni specjalistycznych i zakłady diagnostyczne (v. dokumenty dotyczące struktury szpitala k. 166- 168).

Powyższy stan faktyczny ustalono na podstawie dokumentów w postaci : umów sprzedaży z dnia 1 września 2004r. i z dnia 23 czerwca 2005r. (k. 4-16), faktur wystawionych przez powoda (k.27-34), wezwania do zapłaty (k.38-41), rachunku zysków i strat (k. 70), dokumentów dotyczących struktury szpitala (k. 73-75), informacji o postępowaniach sądowych (k. 88).

Sąd zważył, co następuje:

Ponieważ pozwany złożył sprzeciw od nakazu zapłaty, wydanego w postępowaniu upominawczym, nakaz – zgodnie z art. 505 § 1 kpc utracił moc, a sprawa podlegała rozpoznaniu na rozprawie.

Strony zawarły umowę sprzedaży paliwa gazowego, zatem zgodnie z art. 535 kc na kupującym ciąży obowiązek zapłaty ceny za kupiony towar.

Pozwany nie kwestionował ani faktu zawarcia umowy, ani faktu dostarczenia paliwa, ani też okoliczności, że należności za kupione materiały nie uiścił.

Z tych względów powództwo w całości uwzględniono, także w odniesieniu do odsetek ustawowych z mocy art. 455 kc w zw. z art. 481 kc. Odsetki ustawowe, liczone od daty upływu terminu płatności poszczególnych faktur do dnia wniesienia pozwu wyniosły łącznie 11.659,29 zł.

Nie uwzględniono wniosku pozwanego o rozłożenie należności na raty. Art. 320 kpc wskazuje, że w szczególnie uzasadnionych wypadkach sąd może w wyroku rozłożyć na raty zasądzone świadczenie. Przepis podkreśla, iż dotyczy to jedynie szczególnych wypadków. Przyjmuje się powszechnie, że takimi szczególnymi wypadkami są sytuacje, w których ze względu na stan majątkowy, rodzinny, czy zdrowotny dłużnika, spełnienie przez niego świadczenia byłoby niemożliwe lub bardzo utrudnione i narażałoby jego lub jego bliskich na niepowetowane szkody; rozłożenie należności na raty ma na celu umożliwienie dłużnikowi wykonanie wyroku w sposób dobrowolny.

Okoliczność rozpoznawanej sprawy nie uzasadniają rozłożenia świadczenia na raty. Długi pozwanego wynoszą ok. 39 mln zł i taki stan rzeczy utrzymuje się od kilku lat. Pozwany nie wskazał, z jakiego źródła będą pochodziły pieniądze na spłatę proponowanych rat. W ocenie sądu, nie jest prawdopodobne, by szpital był w stanie spłacić przedmiotową należność w ratach. Rozłożenie zaś zadłużenia na raty- bez wiarygodnej możliwości ich zapłaty- godzi w uzasadniony interes powoda.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 kpc. Na koszty te składają się : opłata od pozwu (33.338 zł), wynagrodzenie pełnomocnika powoda (7.200 zł – wg § 6 pkt 7 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia

28 września 2002r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej), opłata skarbową od pełnomocnictwa (17 zł).

Sąd nie znalazł podstaw do zastosowania art. 102 kpc. Kłopoty finansowe pozwanego nie stanowią bowiem szczególnie uzasadnionego przypadku. Szpital od długiego już czasu nie reguluje swoich zobowiązań, toczy się przeciwko niemu wiele postępowań cywilnych odnośnie zadłużenia, zatem niniejsza sprawa nie jest wyjątkowa na tle funkcjonowania szpitala.